

Sygn. akt II CSK 132/13

POSTANOWIENIE

Dnia 26 września 2013 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Anna Kozłowska

w sprawie z powództwa A. G.

przeciwko P. Spółce Akcyjnej w W.

o zapłatę,

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 26 września 2013 r.,

na skutek skargi kasacyjnej strony pozwanej

od wyroku Sądu Okręgowego w K.

z dnia 27 listopada 2012 r., sygn. akt VII Ca [...],

1. odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania,

2. zasądza od pozwanego na rzecz powódki kwotę 1200 (jeden tysiąc dwieście) zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego w postępowaniu kasacyjnym.

UZASADNIENIE

Sąd Rejonowy w K. wyrokiem z dnia 15 czerwca 2012 r. zasądził na rzecz powódki od P. SA z siedzibą w W., na podstawie art. 448 k.c. w związku z art. 24 k.c., kwotę 50 000 zł tytułem zadośćuczynienia za krzywdę jakiej powódka doznała z powodu śmierci syna, który zginął w wypadku samochodowym w dniu 8 marca 2008 r., a Sąd Okręgowy w K. wyrokiem z dnia 27 listopada 2012 r. oddalił apelację pozwanej

W skardze kasacyjnej od wyroku Sądu Okręgowego pozwana zarzuciła naruszenie prawa materialnego, to jest art. 448 w związku z art. 24 k.c. Skarżąca we wniosku o przyjęcie skargi do rozpoznania powołała się na potrzebę wykładni wymienionych przepisów prawa wskazując, że poważne wątpliwości budzi pogląd wyrażony w najnowszych orzeczeniach Sądu Najwyższego, zgodnie z którym najbliższemu członkowi rodziny zmarłego przysługuje zadośćuczynienie za doznaną krzywdę z tytułu naruszenia dóbr osobistych - więzi rodzinnych, gdy śmierć nastąpiła wskutek deliktu, który miał miejsce przed dniem 3 sierpnia 2008 r.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

W sprawie wniosek o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania został oparty na przesłance z art. 398⁹ § 1 pkt 2 k.p.c., skarżąca wskazała bowiem na potrzebę wykładni wymienionych przez siebie przepisów prawa. Powołanie się na tę przesłankę wymaga od skarżącego określenia na czym polegają związane ze wskazanymi przepisami poważne wątpliwości, lub z przedstawieniem rozbieżności występujących w orzecznictwie sądów (por. np. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 11 stycznia 2002 r., III CKN 570/01, Biuletyn SN z 2002, nr 7, s. 10). Nie ma przy tym możliwość stwierdzenia, że zachodzi potrzeba wykładni przepisów prawa, jeżeli doszło do wykładni tych przepisów w judykaturze, a zwłaszcza w orzecznictwie Sądu Najwyższego, w szczególności gdy Sąd Najwyższy zajął już stanowisko w kwestii prawnej prezentowanej przez skarżącego, a nie zachodzą żadne okoliczności uzasadniające zmianę tego poglądu (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 16 stycznia 2003 r., I PK 230/02, OSNP-wkł. 2003, nr 13, poz. 5). Taka sytuacja ma miejsce w sprawie niniejszej.

Sąd Najwyższy w uchwale z dnia 22 października 2010 r., III CZP 76/10 (Biul. SN 2010, nr 10, s. 11, OSNC-ZD 2011, nr B, poz. 42), uznał, że najbliższemu członkowi rodziny zmarłego przysługuje na podstawie art. 448 w związku z art. 24 § 1 k.c. zadośćuczynienie za doznaną krzywdę, gdy śmierć nastąpiła na skutek deliktu, który miał miejsce przed dniem 3 sierpnia 2008 r. Stanowisko to potwierdzone zostało w wyrokach Sądu Najwyższego: z dnia 10 listopada 2010 r., II CSK 248/10 (OSNC-ZD 2011, nr B, poz. 44), z dnia 11 maja 2011 r., I CSK 621/10 (niepubl.) oraz z dnia 15 marca 2012 r., I CSK 314/11, a także w uchwale Sądu Najwyższego z dnia 13 lipca 2011 r., III CZP 32/11 (OSNC 2012, nr 1, poz. 10).

Wprawdzie w skardze kasacyjnej przywołane zostały jednostkowe orzeczenia sądów powszechnych sprzeczne z ukształtowaną linią orzecniczą Sądu Najwyższego, nie ma jednak podstaw do uznania, że nadal istnieje potrzeba wykładni przepisów prawa w tym zakresie.

Z przedstawionych przyczyn, przy uwzględnieniu, że w sprawie nie zachodzi nieważność postępowania, którą - zgodnie z art. 398¹³ § 1 k.p.c. - Sąd Najwyższy bierze pod uwagę z urzędu, należało odmówić przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania (art. 398⁹ § 2 k.p.c.).

O kosztach postępowania kasacyjnego orzeczono na podstawie art. 98 § 1 i § 3 w związku art. 391 § 1 i art. 398²¹ k.p.c. oraz na podstawie § 6 pkt 5 oraz § 12 ust. 4 pkt 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (tekst jedn.: Dz. U. z 2013 r., poz. 490).

aw

jw